

## RECENSIE

# Heftig spel in grimmige omgeving

### MUZIEK

★★★★☆

**Wie:** De bron, Noorbeek  
**Wat:** 'Witlox' van Herman van de Wijdeven  
**Waar:** Klooster Hoogcruts  
**Wanneer:** 8 mei 2014

In de half afgewerkte renovatie van Klooster Hoogcruts heeft Toneelgroep De Bron een unieke speelplek gevonden voor de tweede première van dit theaterseizoen. In een regie van Hanneke Som werd het grimmige Vlaamse spel *Witlox* opgevoerd, dat op een wat crue wijze deed denken aan het Hoogcruts van vroeger, toen er geestelijk gehandicapten in werden verzorgd. Want hier kreeg het publiek twee behoorlijk beschadigde zussen te zien, die een staande ovatie wisten af te dwingen.

Tweelingzussen Fee en Parel (Susan Rouvroije en Thea Mourmans) hebben na de dood van hun moeder en hun tirannieke vader alleen nog maar elkaar. Ze wachten al jaren in hun vergeten frituur Witlox op de terugkeer van de Afrikaan Jossip, die onvrijwillig een heldendaad voor ze heeft verricht. Zij hopen dat hij hen komt halen. Weg van het dorp. Weg ook van elkaar. Ze herbelevan hun jeugd, dro-



Toneelgroep De Bron in actie op een unieke speelplek: de ruïne van Klooster Hoogcruts. foto Johannes Timmermans

men het dorpsleven en verliezen zich in het haat-en-liefdespel met elkaar. Elke dag opnieuw. Op het spel van de twee actrices is helemaal niets aan te merken. Ze geven zich volledig over aan het verhaal en weten het publiek op een grandioze wijze mee te slepen. Tekstbeheersing, expressie, humor en verdriet, weersin en verleiding, alles weten deze twee dames over

te brengen. Daar is ongetwijfeld ook de strakke regie van Hanneke Som debet aan. De vertaling had op enkele punten wat beter gekund. Het verhaal bevat alle ingrediënten die nodig zijn om er een boeiende voorstelling van te maken, maar - en dat is het grootste obstakel om volledig mee te kunnen gaan - hoe en waarom worden de toeschouwers deelgenoot van

dit verhaal. Zijn we als toeschouwers echt deel van de voorstelling? Wie daar overheen kan stappen heeft een geweldige toneelervaring in een prachtige omgeving die soms een beetje te grimmig wordt, zeker als het weer niet meezit.

Nog te zien op 10, 15, 16 en 17 mei en in het najaar.

PAUL WELEN